79ste Jaargang — Nr 24

Zaterdag 17 Juni 1933.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel .... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie-nieuws .... fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ...... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

Van 1 tot 4 regels .... fr. 3.50
Elke regel meer .... fr. 0.75
Voor meer dan één inlasschting, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL.
(Steenderpoort).
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaalbaar,
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever,

Economische Wereldconferentie te Londen

WOORDEN EN DADEN.

Zal de Conferentie welke op dit oogenblik te Londen bijeenkomt, redding brengen voor de geschokte wereld economie ? Bij de opening der conferentie door Koning George waren 66 landen vertegenwoordigd door 168 vertegenwoordigers en men zou de vraag kunnen stellen, of waar zooveel redders aanwezig zijn, aan de redding zou mogen getwijfeld worden ?

En toch durft men niet te veel hopen, na al de ondervonden teleurstellingen der palabers van de laatste jaren.

Niettemin had Koning George gelijk in zijne redevoering te zeggen :

« Ik kan niet gelooven dat het den mensch niet mogelijk zou zijn de ruime welvaartbronnen te benuttigen, ten einde den stoffelijken vooruitgang der beschaving te verzekeren ».

En de Britsche Premier, de heer Mac Donald zegde niet minder uitdrukkelijk :

« Het is dringend noodig dat het te Lausanne begonnen werk tot een goed einde gebracht worde en dat, deze kwestie besproken, zij eens en vooral opgelost worde in het licht der thans over de gansche wereld heerschende toestanden ».

* * *

De redevoeringen welke tot hiertoe uitgesproken werden, zijn om het minste te zeggen mooi van inhoud. Ieder spreker heeft zich beijverd om te doen uitschijnen, dat hij volkomen op de hoogte is van de kwalen waaraan het menschdom lijdt en dat hij eventueel uitstekend de heelmiddelen kent om de wereld te genezen. Aan schoone woorden ontbreekt het niet. Zullen de daden er aan beantwoorden ?

Het is nog voorbarig een besluit te trekken. Met overijling handelen, is gewoonlijk verkeerd en zich aan voorspellingen wagen, is gevaarlijk. We kunnen echter niet nalaten te wijzen op eenige punten welke een bijzondere aandacht verdienen. Ten eerste M. Hull de leider der Amerikaansche afvaardiging, moest Dinsdag namiddag de reeks der sprekbeurten inzetten en hij heeft het niet gedaan. Is 't omdat hij oordeelt, dat zwijgen onverbeterlijk is ?

Men heeft gezegd dat hij weigerde te spreken omdat hij misnoegd was over de verklaringen, onder meer afgelegd door MM. Mac Donald en Daladier. Hij had ongelijk er zich aan te storen. Misnoegdheid is ook al geen goede raadgeefster. Hij had beter gedaan ook openhartig zijn meening te verkonden, men kon erover alsdan een praatje slaan. Wie 't schoentje past trekke het aan ; ongetwijfeld hebben MM Mac Donald en Daladier niets anders gezeid dan de bloote waarheid. M. Hull had geen reden er misteвreden over te zijn. Kan men blijven verbloemen, dat de houding der Vereenigde Staten veelal oorzaak is en blijft van misverstanden ?

Het is ten tweede een hachelijk feit, dat men van den tweeden dag der conferentie reeds de kansen van al of niet lukken begon te wikken en te wegen. We moeten wel bekennen dat de balans overhelt naar niet lukken. Eigenbelang wordt op het voorplan gebracht, zelfzucht laat zich dienen. Het hemd is nader dan de rok. De afgevaardigden zijn in de hoofdzaak maar bekommerd om van een ander iets los te maken en zelf niets te geven. De woorden over vrede en verzoening, onontbeerlijke samenwerking en redding der beschaving zullen daar niets aan veranderen. Praten zijn geen oorden, zeggen de Hollanders. Er moeten daden gesteld worden. Men aarzelt de middelen aan te wenden, welke men beweert te kennen om de ingewikkelde vraagstukken op te lossen.

Er is ten derde te verwijzen naar de redevoering van M. von Neurath, Duitsch afgevaardigde, die zich gehaast heeft van de gelegenheid gebruik te maken om een heelen boel politieke kwesties te berde te brengen, dewelke nochtans moesten verbannen blijven. Duitschland gaat voort met zijn onderduimsche rol te spelen en is op niets anders uit dan zooveel voordeelen mogelijk af te dwingen aan den minst mogelijken prijs. Volgens zijn kwade gewoonte, laat het bij zijn onbedachte eischen nog bedreigingen doorschemeren. Het Reich draagt veel schuld aan de opgerezen ontreddering, en het is nog onzinnig genoeg om te durven veronderstellen, dat de andere landen moeten samenspannen om Duitschland op te helpen uit zijn nood, waarin het zich zelven heeft gedompeld om vrij te zijn nog een rooden duit zijner schuld te betalen.

Het is zeker : men kan geen kei stroopen ; dit werd toegegeven door de Duitsche schuldvorderaars, die zich zelven liever lieten stroopen. Maar de Vereenigde Staten zijn nog altijd de meening toegedaan, dat men wel een kei kan stroopen en daarom laten ze hun eisch, betaald te worden, nog hoegenaamd niet varen. Het is evenwel van dien kant dat het eerste en breed gebaar moet komen naar verzoening en overeenstemming in het aanpakken der moeilijkheden, welke als een net geweven zijn rond de volken die dreigen erin te verstikken.

Nogmaals : Londen gaf tot hiertoe veel mooie woorden ; zal men vruchteloos wachten op de zegenbrengende daad ?

M. HYMANS TOT ONDERVOORZITTER DER CONFERENTIE GEKOZEN.

In de zitting van Woensdag stelde Mac Donald voor M. Hymans, Belgisch minister van Buitenlandsche Zaken, tot ondervoorzitter der Conferentie te benoemen. Dit voorstel werd aangenomen en algemeen toegejuicht.

M. Mac Donald bracht daarbij hulde aan de verdiensten van M. Hymans, den veteraan van de internationale conferencies, die in 1920 ook voorzitter was van de eerste Volkenbondsvergadering.

M. Hymans, geestdriftig toegejuicht, verklaarde ten dienste te zijn van de Conferencie. Hij drukte zijne erkentelijkheid uit voor de hulde in zijn persoon, aan Belgie gebracht, en drukte de hoop uit dat hij uit al zijne kracht zou mogen mechelpen tot het wellukken der werkzaamheden van de Conferencie.

DE KWESTIE DER SCHULDEN.

De toestand van Belgie. — De spanning ter economische wereldconferencie neemt nog maar steeds toe, vooral in verband met de kwestie van de regeeringsschulden ten opzichte van de Vereenigde Staten, daar de afbetaling van deze schulden op verleden Donderdag 15 Juni varviel.

Wat Belgie betreft is de toestand aldus : Belgie is aan de Vereenigde Staten een bedrag van 6 miljoen 325.000 dollar verschuldigd.

Op den vorigen vervaldag 15 December 1932, heeft ons land de 2 miljoen 125.000 dollar, die toen vervielen niet betaald, terwijl de twee vorige vervaldagen van 15 December 1931 en 15 Juni 1932 onder toepassing van het Hoovermoratorium vielen.

Voor het oogenblik heeft Belgie 17 miljoen 100.000 dollar ingekort op een totaal bedrag van 417 miljoen 780.000 dollar.

Daarbij dient echter opgemerkt dat, op dit totaal bedrag 171 miljoen 780.000 dollar van voor den wapenstilstand dateeren en krachtens het Verdrag van Versailles ten laste van Duitschland kwamen.

Ongelukkig hebben de Vereenigde Staten het Verdrag van Versailles niet bekrachtigd maar desondanks betaalde Duitschland, tot aan de afkondiging van het Hoover-moratorium de jaarlijksche afkorting aan Amerika, wat Belgie toeliet zijn schulden jegens Engeland en Amerika te delgen, met een jaarlijksche afbetaling van 48 miljoen.

BELGIE BETAALT NIET.

De Belgische minister van Buitenlandsche Zaken heeft officieel de Amerikaansche regeering verwittigd, dat Belgie zijn schuld op Donderdag 15 Juni vervallend, niet kan betalen.

De Politieke Toestand

DAGORDE DER KATHOLIEKE UNIE.

Het geval Bodart. — Het hoofdbestuur der Katholieke Unie, heeft Woensdag eene vergadering gehouden onder voorzitterschap van Staatsminister Renkin.

Waren daarop aanwezig de ministers Poullet, Van Isacker, Tschoffen, de gewezen ministers Heyman en Van Dievoet, MM. Poncelet, Segers, Van de Vyvere enz.

Bijna de gansche zitting werd ingenomen door eene bespreking over het geval Bodart. M. Rubbens (christ. dem.) verklaarde namens M. Bodart, welke afwezig was, dat deze de door de christen democraten aangenomen dagorde aanvaarde.

Na de zitting werd de volgende motie medegedeeld, die met eenparigheid van stemmen werd aangenomen :

Het hoofdbestuur der Katholieke Unie, betreurt het incident dat zich heeft voorgedaan te Charleroi en herinnert alle katholieken aan hunne dringende plichten in deze ernstige tijdsomstandigheden, om eendrachtig te blijven en de noodige tucht te aanvaarden.

Het hoofdbestuur neemt acte der dagorde, gestemd door het Verbond der Christene Arbeiders en van de mededeeling in de zitting van Donderdag gedaan door de afgevaardigden van voornoemd Verbond en waarin verklaard wordt dat M. Bodart de hooger vermelde dagorde aanvaard.

Verder heeft het hoofdbestuur M. Van Ackeren, Kamerlid voor Gent, tot ondervoorzitter der Unie verkozen.

BIJ DE CHRISTEN-DEMOCRATEN.

De bijzondere kommissie. — De bijzondere kommissie van de christen-demokratische parlementaire groepen, gelast met het onderzoek der mogelijke verbeteringen aan de volmacht-besluiten, heeft Woensdag morgen in het Paleis der Natie een nieuwe studievergadering gehouden, welke bijgewoond werd door minister Van Isacker. De besprekingen liepen hoofdzakelijk over den werkloozensteun, de cumul der Staatswedden van echtgenooten in Staatsdienst en de gezinstoelagen der Staatsagenten. Minister Van Isacker gaf breedvoerigen uitleg over deze maatregelen en hunne financieele beteekenis in het raam der bezuinigingen.

Verscheidene leden stelden aan deze besluiten wijzigingen voor. Deze wijzigingen zullen natuurlijk hoogere uitgaven voor gevolg hebben, wat door de regeering in de huidige omstandigheden niet kan aangenomen worden.

Daarom onderzoekt de bijzondere kommissie welke compensaties van inkomsten er in de plaats van de meerdere uitgaven kunnen gesteld worden. Er zal in dien zin een volledig plan opgemaakt worden. Dit plan zal in eene nieuwe vergadering nader ingestudeerd worden.

BIJ DE SOCIALISTEN.

Voor de ontbinding in de Kamers. — Verschillende groepen en kommissies der socialistische partij, hebben Woensdag ook vergadering gehouden, op dewelke de besluit-wetten beknibbeld werden. Deze partij heeft ook beslist de ontbinding der Kamers te eischen en met dit doel een volkspetitionnement in te richten. Dat zal allemaal wel koelen zonder blazen.

Eene Genezing te Beauraing

EENE NIEUWE VERSCHIJNING ?

Zondag had een man uit Mettet, de genaamde Come Tilmant, 58 jaar oud zich naar Beauraing begeven. De reis geschiedde per auto en was uiterst lastig voor den zieke. De minste schok veroorzaakte hem hevige pijn, alhoewel men hem, gezien zijn toestand, in schapenvellen en dekens gewikkold had.

Sedert de maand December was Come Tilmant in de onmogelijkheid te werken en zekere bewegingen waren hem totaal onmogelijk geworden.

De radiografie, genomen door Dr Gouy, uit Mettet, wees uit dat de man aan eene erge beenderziekte leed.

Hij ging dus naar de grot bidden en bij het bereiken der groote baan kwam het hem voor alsof een electrischen stroom door zijn lichaam voer. Van af dat oogenblik kon hij allerlei bewegingen doen : zich rechts en links buigen, een voorwerp oprapen op den grond, enz.

Het verbazendste dezer zaak is dat Come Tilmant beweert de verschijning gezien te hebben boven den rooskleurigen hagedoorn Zelfs zou deze hem gezegd hebben :

— Ik ben hier gekomen tot grooter glorie van Belgie en om dit grondgebied te behouden tegen de overweldigers. Haast u !

De kleine « bevoorrechten » werden in tegenwoordigheid gebracht van Come Tilmant ; de kinderen aan wie op 3 Januari een geheim is toevertrouwd, schenen het meest beinvloed.

Come Tilmant beweerde Maandag de verschijning opnieuw gezien te hebben.

Hij zal opnieuw geradiografeerd worden Intusschen is Tilmant, die zooveel geleden had bij de heenreis, teruggekeerd naar Mettet, zonder nog pijn te gevoelen. De geneesheer die Tilmant behandelt, verzekert dat deze geen veinzer is. Wij deelen dit nieuws natuurlijk met het grootste voorbehoud mede.

Come Tilmant zegde over de verschijning « Het was eene dame in het wit met op het hoofd een witte vool ». Hij heeft geene lichtstralen rond het hoofd gezien. Rond de lenden had de dame een lint.

* * *

Dr Maistriaux heeft Tilmant onderhoord in de spreekplaats van het klooster der Zusters. Hij deed hem verscheiden bukkende bewegingen doen. Alles gebeurde zonder pijn. Dr Maistriaux telefoneerde naar zijn collega M. Gouy, van Mettet, die Tilmant behandelt. Hij kondigde hem de plotselinge genezing aan.

— Buitengewoon ! riep Dr Gouy uit. En onmiddellijk voegde hij er bij :

— In alle geval, Come Tilmant is een betrouwbaar man.

Dr Maistriaux is met Timant bij Dr Gouy gegaan. De twee mannen van de wetenschap hebben te zamen den plotselingen genezene onderzocht. De man herhaalde dat er van zijne vroegere kwaal niets overblijft.

* * *

Het moet nog gezegd worden dat Tilmant nooit de minste beweging kon doen zonder de hevigste pijnen te lijden. Wanneer hij voelde dat, na de verschijning, hij de gezondheid herkregen had, was hij zoo verbaas dat hij wandelde. Doch onmiddellijk herstelde hij zich en riep : « Ik ben genezen ! » Hij die schier niet een stap vooruit kon, die in maanden schier niet van zijne plaats geweest was, deed nu eene wandeling in de gemeente Beauraing alvorens naar huis terug te keeren.

De terugreis per auto ging in volle vaart, zonder dat Tilmant er in het minst door gestoord werd. Op te merken valt dat bij de reis naar Beauraing de auto heel traagjes moest rijden.

Maandag is Tilmant opnieuw te Beauraing geweest. De « dame » had hem gezegd : tot morgen. En hij was nu teruggekeerd om Haar aan de grot te komen bedanken.

* * *

Wij herhalen dat wij de feiten hier aangehaald slechts meedeelen onder het grootste voorbehoud. Wij vertellen enkel de gebeurtenissen zooals Tilmant ze zelf meedeelde en de vaststellingen gedaan door de geneesheeren, die er toch op wijzen dat men hier voor een heel merkwaardig geval staat. Verder is het aan de geestelijke overheden eene beslissing te nemen.

Bekeering der zondaars ?

Come zelf is een diepgeloovig katholiek en verzekerde ons nooit zijn godsdienstplichten te hebben verzuimd. Alleen wanneer zijn werk op de fabriek het niet toeliet, is het soms gebeurd dat hij 's Zondags geen Mis kon hooren.

Zijn drie zonen zijn gehuwd en gaan sedert jaren, niet meer naar de kerk. Hun echtgenoote wel. Zijn oudste zoon Emile

(Zie vervolg onder aan volgende kolom).

Goedkooper leven

We geraken nooit uit het moeras of het leven moet heel wat goedkooper worden. Daardoor krijgt elkeen weer de gelegenheid om meer te koopen, komt er dus meer werk en verhoogt de koopkracht. Dat is een meening die bij velen ingang vindt en nochtans : Hoe het leven goedkooper maken ? Door inmenging van den Staat, door dwang ? Dwang is daarbij noodzakelijk en dwang beteekent hier tegen het logische in. Want wordt het leven niet goedkooper door natuurlijke beweegredenen, door een logisch evolueeren, dan kan elken dwang slechts den natuurlijken gang dwarsboomen.

Ver moet er niet gezocht worden om voorbeelden van dien dwang te vinden. Duitschland onder meer, heeft het beproefd. In de eerste plaats viel er daar een wanverhouding te herstellen tusschen de bezoldiging en de prijzen, ontstaan ten gevolge van de verlaging der wedden, loonen, pensioenen. Een aanpassing drong zich op en de Staat wilde die aanpassing bespoedigen. Dekreten werden uitgevaardigd, de prijzen van de meeste koopwaren met 10 t. h. te verminderen. Het werd een beroering van belang en een werk van alle duivels. Voor er officieele prijzen van de meest regelmatige koopwaar worden vastgesteld liep er heel wat water naar de zee en toen begon eerst de tegenwerking, het ontwijken der verordening de pogingen om de kooplustigen in de doekjes te doen, door voor den vastgestelden prijs een artikel van mindere hoedanigheid in de handen te stoppen. En kwam de verlaging ? Jawel. Op zeker oogenblik bereikte ze wel 20 t.h. in vergelijking met het maximum der levensduurte in Duitschland en dat was in het jaar 1933. Het resultaat was dan toch bereikt ? Maar niet alleen in Duitschland verlaagde het leven. In andere landen, de meeste volgde die verlaging dezelfde verhoudingen. Niet onder den invloed van dien dwang natuurlijk, maar ten gevolge van een natuurlijke evolutie. Het ingrijpen van den Staat, de verplichting was slechts gepaard gegaan met een logische ontwikkeling der zaken, zoodat die Staatsinmenging, met veel beroering, feitelijk onnoodig was geweest.

En met elke Staatsinmenging in welk land ook, zou het zoo gaan. Trouwens, Italie zorgde voor het tweede voorbeeld. Niettegenstaande de tucht die er heerscht de officieele veldtocht die er met de grootste hardnekkigheid werd gevoerd, werd het verhoopte resultaat niet bereikt, zoolang de logische ontwikkeling dien veldtocht niet in de hand werkte.

En terwijl die tocht in Italie en Duitschland werd ondernomen, verlaagde de levensstandaard in ons land ook trapsgewijze, zooals in menig ander land om bij ons misschien de laagste diepte te bereiken.

Zou het dan gerechtvaardigd zijn te gaan beweren dat bij ons een Staatsinmenging noodig blijkt. Niet in het minst. Dat de Staat zich bepale een afdoende verdediging te bewerken voor zijn nijverheid en landbouw en dan zal zijn rol voldoende zijn bepaald. Staatsinmenging op ander gebied is ofwel nutteloos of veroorzaakt nog eene grootere ontreddering. En dan, zou een lagere levensstandaard redding kunnen brengen ? Zouden we dan nog niet terug naar een armoede der massa gaan die in geen geval te verkiezen is. Welvaart wordt niet door armoede bewerkt en al laat de rijkdom zich niet dwingen, een dwang die de algemeene armoede zou beogen zou vanzelf te verwerpen zijn.

die zelfs af en toe den spot dreef met Beauraing, verklaart sedert de genezing van zijn vader weer vast te gelooven en zijn godsdienstplichten volkomen te zullen vervullen. Hij is het o. a. die zijn vader Zondag en Maandag naar Beauraing heeft vergezeld. Hij is fel onder den indruk van het gebeurde, zooals trouwens heel de familie.

Toen men aan Come Dinsdagnamiddag in zijn woonst de vraag stelde : « Wat zullen uwe werkgezellen op de fabriek nu zeggen ? », antwoordde hij flegmatiek : « Ik ben er gerust in. Zij mogen over mijn wonderbare genezing en de twee verschijningen verbaasd staan of er den gek mee houden, het kan mij weinig schelen. Ik ben genezen, ik heb Onze Lieve Vrouw tweemaal gezien en daarmee al ».

Toen men Dinsdagnamiddag afscheid nam van de familie Come, zei de schoondochter Julienne bij het verlaten aan de deur : « Wij mogen ons eigenlijk verheugen in drie gebeurtenissen : een verschijning, een genezing en een bekeering ».

« Een bekeering ? »

« Wel ja. Mijn man Emile, die sedert ons huwelijk, nu elf jaar geleden, om zeggens geen voet meer in de kerk heeft gezet, verzekerde mij thans weer vast te gelooven en zijn godsdienstplichten stipt te zullen vervullen ».

De Bisschop van Namen.

Z. H. Exc. Mgr Heylen, Bisschop van Namen, zal toekomende Zondag naar Beauraing komen. Hij zal er het H. Vormsel toedienen, waaronder de kleine Albert Voisin, een der bevoorrechte kinderen. Mgr heeft beloofd dat hij zich dien dag met den knaap en met de andere begenadigden, Gilberte Voisin en Gilberte Degeimbre, zal onderhouden over de gebeurtenissen te Beauraing.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

De Karthuizers terug naar Frankrijk ? — HET ONDERHOUD VAN HET KLOOSTER KOMT DEN STAAT TE DUUR. — De Fransche regeering is ernstig voornemens om de Karthuizers die reeds meer dan 30 jaar uit Frankrijk verdreven zijn, weer 'n het bezit te stellen van hun beroemd klooster « La Grande Chartreuse » bij Grenoble daar de regeering van oordeel is dat de onderhoudskosten van 10 millioen frank per jaar, die door den staat moeten worden betaald, te hoog zijn. Reeds sedert geruimen tijd heeft men het onderhoud der gebouwen verwaarloosd, zoodat dit beroemde cultuurbouwwerk groot gevaar loopt steeds verder in verval te raken. Dat is de eenige beweegreden dat men het beroemde klooster weer aan de rechtmatige eigenaars wil teruggeven.

— **De kinderen in den oorlog zoek geraakt.** — Nu nog worden kinderen teruggevonden die zoek geraakten in den oorlog. In Frankrijk werden er vijf en twintig terug bezorgd aan hun ouders. Onlangs kwamen aldus terecht André Leroy, te Saint-André-lez-Lille, die op driejarigen leeftijd van zijn moeder gescheiden werd en Lucien Liévin te Rijsel, op vierjarigen leeftijd verdwenen.

Er zijn verder nog een reeks kinderen, welke vermist worden, en andere die hun ouders opzoeken.

Een verloren kind werd door de Australische vliegers in Frankrijk meegenomen naar Melbourne, onder den naam van Towell. Het is onlangs overleden, 21 jaar oud ; een gedenkteeken is voor Towell opgericht geworden te Falkner in Australie. Vast was hij een van de zoek geraakte kinderen die thans nog door hun ouders te vergeefs opgezocht worden.

SPANJE.

Zonderlinge ontmoeting. — TWAALF ONTSNAPTE GEVANGENEN. — Een cipier van de gevangenis van Valencia, die van huis kwam, was niet weinig verbaasd in volle straat twaalf kerels te ontmoeten, die kort te voren nog in hunne cel opgesloten waren. Toen de man er naartoe ging, namen allen als hazen de vlucht en alhoewel zij door de politie onmiddellijk achterna gezet werden, gelukten ze er toch allen in te ontkomen.

De cipier begaf zich naar de gevangenis om de toedracht van de zaak te kennen. Het onderzoek leidde tot de ontdekking dat vrienden van de ontsnapte gevangenen een onderaardschen gang gegraven hadden van meer dan honderd meter lengte. Hoe de opgeslotenen uit hunne cel in dien gang zijn kunnen komen, is nog niet kunnen uitgemaakt worden. Wanneer zij door den cipier ontmoet werden in de straat, waren zij reeds verscheidene uren uit de gevangenis weg. Er worden nu opzoekingen gedaan om de kerels terug in handen te krijgen. Het zijn allen anarchisten en wel van de gevaarlijkste soort. Het meerendeel hunner waren veroordeeld tot straffen van verscheidene jaren opsluiting.

GRIEKENLAND.

Een zonderlinge kluizenaar. — DE MAN MET DE HONDERD VERGIFTEN. — De politie van Drama, hield onlangs in den omtrek der stad een geheimzinnigen kerel aan. Deze woonde in eene verlaten hut en vermeed met de inwoners in aanraking te komen. Zijn vreemde doening had hem bij de overheid verdacht gemaakt. Bij zijne aanhouding verraste men hem in zijne hut bezig met de scheikundige ontleding van eene groote hoeveelheid vergiften, die in een honderdtal fleschjes bevat waren en gansch zijne fortuin uitmaakten.

Tijdens zijne ondervraging verklaarde de onbekende, die geen enkel eenzelvigheidspapier op zich droeg, Basilius Teodorus te heeten, afkomstig van Andrinopel. Niet lang geleden was hij van Brindisi naar Salonki gekomen, aan boord van een stoomboot, waarop hij terluiks ingescheept was.

Hij verklaarde bovendien de scheikunde gestudeerd te hebben te Milaan en langen tijd in Arabie geleefd te hebben, dat hij na talrijke tegenslagen had moeten verlaten. De politie kon anderzijds vaststellen dat de geheimzinnige een beproefd scheikundige en mekanieker is en zonder fouten zeven talen spreekt en schrijft.

Het aardigste van heel die zaak is wel dat de zonderlinge gast er zijne bewakers van verwittigd had, dat hij, dank aan zijne fakirgaven, uit hunne handen zou weten te ontsnappen en dat hij waarlijk weinige dagen na zijne gevangenneming spoorloos verdwenen is.

AMERIKA.

Vliegtuig neergeploft. — DE TIEN INZITTENDEN VERKOOLD. — Uit Chicago wordt gemeld dat een watervliegtuig, waarmede de bezoekers van de wereldtentoonstelling te Chicago een tochtje boven het tentoonstellingsterrein kunnen maken, is neergestort en in brand gevlogen.

Het ongeluk had plaats enkele minuten na de opstijging. Een ooggetuige van het ongeluk heeft gezien hoe een vleugel van het vliegtuig afknapte. De machine viel van een hoogte van twee honderd meter op een akker neer. Door den schok ontploften de benzinetanks.

De tien inzittenden van het vliegtuig kwamen in de vlammen om.

— **De blonde schoone.** — EEN JONGE BENDELEIDSTER PLUNDERT MET DE HULP VAN TWEE VRIENDEN. — Als men dergelijke titels leest, denkt men als van zelf aan Amerika, waar dergelijke feiten alleen gekend zijn. Gangsters en andere soort bandieten, maken er de steden en dorpen onveilig... bovendien is er steeds eene zekere specialiteit bij de misdaden die ze des te beter doen uitkomen.

Op het oogenblik zoekt de Amerikaansche politie een blonde schoone op die sedert een heelen tijd New-York onveilig maakte en een reeks diefstallen op haar geweten heeft waar vele dieven jaloersch zouden van zijn.

Het spreekt van zelf dat het schoone kindje niet alleen werkt maar geholpen wordt door medevennooten welke hier twee flinke jongens zijn, die als vrienden van de juffer doorgaan. En de manier van werken is ook zoo eenvoudig mogelijk. Zie liever.

De schoone stapt hier of daar zeer haastig een winkel binnen en zoekt bij hare ronde liefst winkels uit waar slechts een bediende is. Dan weet zij het zoo aan boord te leggen dat zij steeds de laatste klant is en zich dus alleen met den bediende in den winkel bevindt. En het overige wordt een kinderspel.

De blonde schoone heeft op een oogwenk haar revolver te voorschijn gehaald en voor het slachtoffer weet wat of er eigenlijk gebeurt en voor hij zijn schoone kliente nog maar heeft kunnen aanspreken, voelt hij het wapen tegen zijn ribben gedrukt en wordt hem bevolen in een aanpalend vertrek te gaan.

Inmiddels zijn dan de twee vrienden van de lieve juffer binnengekomen en steken nu al spoedig een handje uit om den overvallene te boeien en onschadelijk te maken. Het overige laat zich begrijpen. In een oogenblik is alles nagezien wat er in kas of lade zit, heeft men zelfs den bedienden bestolen en is het lekkere drietal spoorloos verdwenen met den auto waarin het aangekomen is.

De nummerplaat van den auto is reeds verscheidene malen opgenomen geworden, maar... ja het is wel onnoodig te zeggen, het is natuurlijk altijd valsch.

— **In de klauwen van een beer.** — DOOR ZIJN BROEDER GERED. — De gebroeders John en Anthony Sivusukas, uit Boston, in den Amerikaanschen Staat Massachussets, waren met nog een andere knaap naar den dierentuin gegaan. Zij begingen de onvoorzichtigheid door de omheining te dringen en kwamen tot aan de kooi van een Russischen beer, Lillian genaamd. Anthony reikte het dier een appel, doch de beer, in stede van de vrucht te grijpen, sloeg zijn klauw in den schouder van den jongen en trok hem in de kooi.

De gezel van de twee broeders, doodelijk verschrikt, liep zooveel hij loopen kon en huilde erbarmelijk. John Sivusuka was echter moediger en behield zijne koelbloedigheid. Op den grond lag eene ijzeren staaf ; John nam die op en begon er den snuit van Lillian mede te bewerken, zoodat de beer zijne prooi moest loslaten. Intusschen was de bewaker toegesneld, die in de kooi ging den beer duchtig afranselde en den kleinen Anthony bevrijdde. Deze was echter reeds zoo erg toegetakeld dat men hem naar het gasthuis moest overbrengen.

In de stad wordt het moedig gedrag van den kleinen John met den meesten lof geroemd. Men beschouwt hem als een held en hij zal zeker vereerd worden met eene bijzondere medalie.

JOEGOSLAVIE.

Mathusalem op zwerftocht. — In de Joegoslavische gemeente Banjstha kwam dezer dagen een oude zwerver toe, zekere Ivan Avramovitch. Toen de politie zijne papieren nazag, bleek dat de man zoo maar den hoogst gezegenden ouderdom van 110 jaar bereikt had.

Avramavitch vertelde dat hij heel zijn leven niets anders gedaan heeft dan overal rondgezwerfd. Hij trok van het eene land naar het andere ; hij bleef slechts korten tijd stil, voorzag door werken in zijn onderhoud en als hij weer wat geld bijeen had, stapte hij het af. Zoo verbleef hij in vijftig verschillende landen en hij leerde niet min dan zes talen, welke hij vlot spreekt. Hij is nu van zin zich naar Zuid-Macedonie te begeven, waar hij familie heeft wonen. Hij hoopt dat hij daar zal kunnen uitrusten en een genoegelijken « ouden dag » zal hebben, want hij is het zwerven beu geworden. En, daar hij er zelf van overtuigd is dat hij nog een vijftigtal jaren op het ondermaansche zal blijven, wil hij die halve eeuw doorbrengen te midden van zijne familieleden. Het zou niet te verwonderen zijn dat Ivan nog een aantal jaren in leven blijft, want hij is nog uiterst wel te pas en ziet er hoegenaamd niet uit als iemand die op weg is naar het pierenland.

RUMENIE.

Gevecht tusschen booren. — In de nabijheid van Curtea Argesch zijn bloedige botsingen ontstaan tusschen 200 booren van naburige dorpen, die sedert langen tijd met elkaar in twist lagen over grondbezit.

Niet minder dan veertig booren werden ernstig gewond en de gendarmerie had de grootste moeite om de orde te herstellen.